

Stilul expunerii e viu și atrăgător, argumentarea justă și științifică. La fiecare pas, se simte convingerea cu care autorul analizează faptele istorice. Pentru capitolul relațiilor româno-bulgare din secolul trecut, Constantin N. Velichi a îmbogățit istoriografia noastră cu o contribuție de reală valoare științifică.

Tr. Ionescu-Nișcov

Krăstio Ghenov, *Нашата мемоарна литература за партизанското движение* (Literatura noastră memorialistă despre mișcarea partizanilor). Sofia, Academia Bulgară de Științe, 1958, 180 p.

Cartea reprezintă prima cercetare istorico-literară integrală asupra literaturii închinată luptelor eroice ale partizanilor bulgari în perioada anilor 1941—1944.

Ea este împărțită în opt capitole, cu următoarele titluri: Locul literaturii memorialiste a partizanilor în literatura bulgară contemporană; 2) Începutul și crearea memorialisticii de partizani la bulgari; 3) Conținutul istoric și însemnătatea ideologico-gnoseologică a literaturii memorialiste despre mișcarea partizanilor; 4) Caracterizarea partizanului și a iatacului (celui care dă ajutor partizanilor) în memorialistica partizanilor; 5) Realizările artistice și neajunsurile memoriilor despre mișcarea partizanilor; 6) Zahari Stoianov — primul îndrumător al partizanilor bulgari — memorialiști; 7) Literatura rusă și sovietică în viața și experiența memorialiștilor partizani bulgari; 8) Însemnătatea memorialisticii partizane bulgare.

Cartea este bogată în material factic, repartizat după probleme. În centrul cărții, stau problemele caracterului obiectiv al faptelor și evenimentelor istorice povestite, ale reprezentării veridice a epocii, ale caracterizării depline și juste făcute, pe de o parte, luptătorilor antifasciști, iar pe de alta, dușmanilor poporului.

Todor Ganev

(Sofia)

Ghencio Keremidciev, *Съвременната българска народна песен. Проучване и образки* (Poezia contemporană populară bulgară. Cercetări și texte). Sofia, Academia Bulgară de Științe, 1958, 191 p. (Rezumat în rusă și franceză).

Cartea reprezintă o cercetare politico-socială asupra poeziei populare din 1923 pînă azi. În primul capitol autorul explică noțiunea de poezie populară contemporană, arătînd însușirile ei caracteristice ca, de exemplu, forma colectivă și individuală, trăsăturile ei specifice (caracterul artistic și apartenența la creația maselor muncitoare). În următoarele cinci capitole se cercetează consecutiv, după perioadele istorice, conținutul, forma și funcția cîntecelor populare contemporane bulgare: 1) Cîntece în legătură cu evenimentele politice de la 9 iunie 1923; 2) Cîntece despre insurecția populară bulgară din septembrie 1923; 3) Cîntece despre lupta poporului contra fascismului (1923—1941); 4) Cîntece populare despre partizani; 5) Cîntece muncitorești de uzină; 6) Cîntece despre viața nouă la țară; 7) Cîntece despre patriotismul socialist; 8) Cîntece despre Gheorghii Dimitrov; 9) Cîntece pentru pace. La finele capitolului se analizează însușirile artistice și importanța cîntecului nou.

În concluzie autorul subliniază deosebirea calitativă dintre cîntecul popular contemporan pînă la 9 septembrie 1944 și cîntecul nou popular după această dată, demonstrînd că conținutul ideologic și forma artistică a cîntecului popular se apropie tot mai mult de literatura cultă și de muzica nouă progresistă.

Ca supliment sînt publicate 95 de cîntece populare contemporane.

Todor Ganev

(Sofia)